

Позивач: Олійник Дмитро Вячеславович,

Відповідач: Президент України,

вул. Банкова, 11, м. Київ, 01220,

засіб зв'язку –тел. 2557333,

електронна пошта: vidkrytist@apu.gov.ua

у справі адміністративної юрисдикції в порядку ст. 171-1 КАС

КЛОПОТАННЯ ПРО ПОНОВЛЕННЯ СТРОКІВ.

Вперше до суду з позовом я звернувся 23.05.2012 р. (копія першої сторінки з відміткою ВАСУ від 23.05.2012 р. додається), після чого через навмисні перешкоди у доступі до правосуддя, що були вчинені порушницею присяги Масло І. В., позов спочатку був залишений без руху ухвалою від 25.05.2012 р., а потім з підстав не виправлення неіснуючих «недоліків» повернуто ухвалою від 14.06.2012 р. у справі № П/9991/347/12, яку я фактично отримав 20.06.2012 р. (копії ухвал і поштового конверту додаються).

Звертаю увагу, що у первісній ухвалі від 25.05.2012 р. нічого не повідомлялося про нібито невідповідність вимог, сформульованих пунктами 3 та 4 позову положенням ст. ст. 105, 171-1 КАС (а саме з цієї підстави позов повернуто).

Звертаю також увагу, що окремий пункт оскаржуваного акту не відповідав одному закону, а сам оскаржуваний акт (в цілому) – іншому, про що ясно і чітко було зазначено у прохальній частині позовних вимог.

Крім того, звертаю увагу порушників присяги на кшталт Масло І. В. та їм подібних, що поняття «незаконний» є тотожним поняттю «невідповідний закону».

22.06.2012 р. після першої відмови у доступі до правосуддя я вдруге звернувся з позовними вимогами (судом позов був отриманий 25.06.2012 р.), а також клопотанням про поновлення строків для звернення до суду. Інший порушник присяги Заяць В. С. вказав, що позов я подав нібито 06.07.2012 р. і відмовив у клопотанні в поновленні строків звернення до суду. Вважає, що порушення закону порушницею присяги Масло І. В. не є поважною причиною для поновлення строків.

Крім того, порушник присяги Заяць В. С. пов'язує початок строку звернення до суду з моменту публікації 23.11.2011 р. оскаржуваних актів Президента України (тобто моменту їх оприлюднення). Але вказані акти з моменту саме їх оприлюднення не почали застосовуватися безпосередньо до мене і впливати на мої права та інтереси. Тобто саме з 23.11.2011 р. порушення моїх прав та інтересів не почалося, оскільки утвореною НКРЕ не видавалося жодних актів, що впливали на мої права та інтереси, а акти ліквідованої НКРЕ продовжували діяти. Відповідно на момент публікації у мене не виникло права на звернення до суду, оскільки безпосередньо юридичні факти утворення чи ліквідації НКРЕ не є свідченням порушення моїх прав та інтересів чи відсутності такого порушення. Власне порушення моїх прав та інтересів почалося лише після того, як утвореною НКРЕ було скасовано постанову НКРЕ, що ліквідована (постанова НКРЕ № 496 від 23.04.2012 р., яка додається до позову).

Отже судом неправильно визначено момент виникнення прав звернення до суду.

Проте, навіть якщо відлічувати строки на звернення до суду з моменту публікації оскаржуваних актів відповідача, то своєчасному поданню позову були створені перешкоди, про які я вказував вище. Впливати на усунення цих перешкод я не міг до моменту, коли мені було повідомлено про чинники, які є підставою для не розгляду

позовних вимог по суті. Мені про це вперше стало відомим 20.06.2012 р., що є об'єктивною підставою для поновлення строків на звернення до суду.

Згідно ст. 55 Конституції кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Отже, через непередбачені положеннями ст. ст. 105, 171-1 КАС обмеження з боку порушники присяги Масло І. В. у формулюванні позовних вимог позов, що мною було подано 23.05.2012 р. по суті не було розглянуто (а цими нормами КАС встановлені вимоги, які *можуть*, а не *повинні* міститися у позові), що фактично є відмовою мені у доступі до правосуддя.

Порушник присяги Заяць В. С. при розгляді мого клопотання про поновлення строків жодним чином не обґрунтував, чому вказані в ньому причини не є поважними і чому вони не є об'єктивним чинником пропуску строку для звернення до суду за захистом.

Порушникам присяги (колишнім суддям 5-ої палати ВАСУ) нагадую, що рішенням Конституційного Суду України № 9-зп від 25 грудня 1997 року щодо офіційного тлумачення статей 55, 64, 124 Конституції України визначено, що відмова суду у прийнятті позовних та інших заяв, скарг, оформлених відповідно до чинного законодавства, є порушенням права на судовий захист, яке згідно зі статтею 64 Конституції України не може бути обмежене.

Ст. 64 Конституції визначено, що конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Процесуальні дії, що були вчинені переліченими порушниками присяги є навмисним створенням мені перешкод у доступі до правосуддя.

Тому прошу поновити мені строки чергового (втретє) звернення до суду.

Додатки: перша сторінка позову від 23.05.2012 р. з відміткою про реєстрацію під № 6999 від 23.05.2012 р., змінений позов від 09.06.2012 р. з відміткою про реєстрацію від 13.06.2012 р., ухвали ВАСУ від 25.05.2012 р., 14.06.2012 р. у справі № П/9991/347/12 з копією поштового конверту (штемпель свідчить про відправку не раніше 18.06.2012 р.), доказ відправку позову вдруге 22.06.2012 р (поштовий чек і повідомлення про вручення суду 25.06.2012 р.), ухвала ВАСУ № П/9991/630/12 від 09.07.2012 р. з копію поштового конверту зі штемпелем 11.07.2012 р. (отримано мною 16.07.2012 р.), роздруківка щодо слова «незаконний» з тлумачного словнику на ____ арк.

19 липня 2012 р.

/Позивач Олійник Д. В./